

Danilo Gorinšek:

Zjutraj.

Prvi žarek — smuk čez gore —
dirja zlatogriv konjiček,
lesketá za njim se gora,
kot cekinov neštrevilo
sipal bi mošnjíček.

Drugi žarek — smuk čez gore —
dirja zlatogriv konjiček,
kot da iz nebeške zore
nagne se ves zlat mostíček.

Čez mostíček pa konjiček,
za konjičkom spet konjiček,
žarkov — ej, zlatá na tone,
ej, konjičkov na milijone
dirja, dirja, rezgetá!

Rezgetanje, peketanje —
so zbežale zlate sanje,
zbudil se je svet iz sna.

Noč.

Teče, teče nočka črna
bolj begotno kakor srna,
zlata žarki se bojé,
žurno vsi pred njo beže.
Noč je črna, brez zvezdá,
kdor je dober, bo doma.
Srce si lahko umaže —
noč je črna, laže, laže.
Tecimo čez drn in strn,
koga vjame noč, bo črn!

